

wykonujący transport towarowy); kierowcy pojazdów uprzywilejowanych; kierowcy wykorzystujący pojazdy służbowe lub prywatne w celach służbowych; instruktorzy nauki jazdy i egzaminatorzy; osoby zatrzymane za prowadzenie pojazdu pod wpływem alkoholu; osoby, które spowodowały wypadki drogowe; kierowcy, którzy przekroczyli limit 24 punktów karnych. Ze względu na złożoną i różnorodną problematykę badań na różnych jego etapach mgr Dorota Bąk-Gajda zastosowała różne metody, techniki i narzędzia badawcze. Po przeprowadzeniu analizy uzyskanych wyników należy stwierdzić, że diagnoza kwalifikacyjna jako proces intensywnego oddziaływania jest obszarem nieformalnego uczenia się osób badanych. Psychologowie transportu przez nieformalne nauczanie mają duży wpływ na zwiększanie świadomości i aktywności na rzecz bezpieczeństwa ruchu drogowego. Zgromadzony materiał badawczy pozwolił również na sformułowanie wniosków praktycznych, tj. m.in. konieczności uzupełnienia w programach kształcenia diagnostów wiedzy i kompetencji z zakresu nauczania dorosłych. Praca doktorska mgr Doroty Bąk-Gajdy to wieloaspektowe, szerokie ujęcie zagadnień procesu diagnozy i występującego w nim nieformalnego nauczania i uczenia się. Recenzenci podkreślali m.in. bogate doświadczenie zawodowe autorki i jej wysokie kompetencje oraz imponującą bibliografię pracy. Uznali, że rozprawa dotyczy wartościowego problemu naukowego, badania empiryczne są trafne i znaczące dla teorii. Obydwoje wskazywali na nowatorski, interdyscyplinarny charakter badań, które należy wdrożyć do praktyki.

Pozytywne opinie recenzentów oraz członków Komisji Doktorskiej stanowiły podstawę do nadania mgr Dorocie Bąk-Gajdzie przez Radę Wydziału Pedagogicznego Uniwersytetu Warszawskiego stopnia naukowego doktora nauk społecznych w zakresie pedagogiki.

Jadwiga Bąk

Doktorat

Joanna Golonka-Legut „Potencjał edukacyjny doświadczenia życiowego osób starszych z perspektywy czasu”

W Instytucie Pedagogiki Uniwersytetu Wrocławskiego 19 marca 2014 r. odbyła się publiczna obrona pracy doktorskiej mgr Joanny Golonki-Legut pt. „Potencjał edukacyjny doświadczenia życiowego osób starszych z perspek-

tywy czasu”. Promotorem rozprawy była prof. dr hab. Elżbieta Kościak. Na recenzentów pracy powołano dr hab. Elżbietę Kowalską- Dubas, prof. Uniwersytetu Łódzkiego, oraz dr hab. Jerzego Semkowa, prof. Wyższej Szkoły Administracji w Bielsku-Białej.

Joanna Golonka-Legut ukończyła studia doktoranckie w zakresie nauk społecznych – pedagogiki w Uniwersytecie Wrocławskim. Systematycznie bierze udział w krajowych i międzynarodowych konferencjach oraz seminariach naukowych. Uczestniczyła w realizacji 9 projektów naukowo-badawczych i dydaktycznych, a także realizowała staż naukowy w Uniwersytecie Trzeciego Wieku w UW. Opublikowano 14 artykułów jej autorstwa (w tym dwa artykuły w języku angielskim) oraz 6 artykułów we współautorstwie (w tym dwa w języku angielskim). Jest współredaktorem książki *Ogrody nauk i sztuk. Szkice, studia i interpretacje na pograniczach nauk*, redaktorem tematycznym czasopisma: „Journal of Education Culture and Society” oraz członkiem komitetu naukowego czasopisma „Ogrody nauk i sztuk”. W życiu zawodowym fascynuje ją problematyka biograficzności, proces nieformalnego uczenia się, edukacja dorosłych i metodologia badań społecznych. Jej życiową pasją są podróże. Aktualnie jest zatrudniona w Wyższej Szkole Pedagogicznej im. J. Korczaka w Warszawie.

Strukturę pracy doktorskiej tworzą cztery rozdziały oraz refleksje na zakończenie. Do tekstu dołączona jest bibliografia i netografia oraz aneks i spis tabel/schematów/fotografii.

Pierwszy rozdział poświęcony jest rozstrzygnięciom terminologicznym oraz definicyjnym, które m.in. precyzują związek: indywidualne doświadczenie życiowe–proces uczenia się–biograficzność.

W rozdziale drugim autorka zastanawia się nad relacją: doświadczenie życiowe–mądrość życiowa oraz relacją: doświadczenie życiowe–proces kształcenia. Ta część pracy integruje obszar teoretycznych refleksji z praktyką edukacyjną.

Rozdział trzeci obejmuje zagadnienia dotyczące metodologii badań własnych. Całość podejmowanych działań została wpisana w humanistyczny model badania świata społecznego (orientacja jakościowa/paradygmat interpretacyjny/biograficzna perspektywa badawcza).

W rozdziale czwartym autorka przedstawia analizę i interpretację zgromadzonego materiału badawczego (ilustracja analizy wertykalnej i horyzontalnej).

Pracę kończy refleksja, w której autorka odpowiada na sformułowane pytania badawcze, charakteryzuje trudności towarzyszące realizacji badań oraz wskazuje możliwe kierunki ich rozwoju.

Wyniki badań ukazały, iż indywidualne doświadczenie życiowe może być pierwiastkiem wiedzy biograficznej podmiotu i myślenia biograficznego oraz inicjować refleksyjność jednostki, stając się elementem mądrości życiowej. Ponadto, w perspektywie czasu może ono stać się źródłem/przestrzenią/rezultatem procesu uczenia się w trakcie życia, a następnie elementem procesu uczenia się z własnej biografii, uczenia się z biografii Innego oraz uczenia się międzygeneracyjnego.

Autorka wyróżniła kilka typów indywidualnych doświadczeń życiowych oraz dostrzegła, iż poszczególne doświadczenia mogą być doświadczeniami edukacyjnymi o potencjale edukacyjnym: całożyciowym, periodycznym i epizodycznym. Wyodrębniła także rodzaje potencjału edukacyjnego doświadczenia życiowego oraz wskazała warunki, które nadają danemu doświadczeniu status doświadczenia edukacyjnego.

Członkowie komisji przewodu doktorskiego jednomyślnie podjęli decyzję o nadaniu Joannie Golonce-Legut tytułu doktora nauk humanistycznych. Rada Wydziału Nauk Historycznych i Pedagogicznych Uniwersytetu Wrocławskiego nadała autorce dysertacji tytuł doktora nauk społecznych w zakresie pedagogiki oraz uznała rozprawę doktorską za wyróżnioną.

Martyna Pryszmont-Ciesielska

Doktorat

*Monika Gromadzka „Doświadczenia edukacyjne studentek
w wieku średniej dorosłości”*

Dnia 16 maja 2014 roku na Wydziale Pedagogicznym Uniwersytetu Warszawskiego odbyła się publiczna obrona rozprawy doktorskiej mgr Moniki Gromadzkiej pt. „Doświadczenia edukacyjne studentek w wieku średniej dorosłości”. Dysertację napisano pod kierunkiem naukowym prof. dr. hab. Józefa Pólturzyckiego. Na recenzentów powołani zostali prof. zw. dr hab. Tadeusz Aleksander (Krakowska Akademia A. F. Modrzewskiego) oraz dr hab. Henryk Depta, profesor Uniwersytetu Warszawskiego.

W 2007 roku Monika Gromadzka ukończyła dzienne studia magisterskie w zakresie pedagogiki ogólnej (specjalizacja andragogiczna). Jej praca magisterska, napisana również pod kierunkiem prof. dr. hab. Józefa Pólturzyckiego, dotyczyła edukacji dorosłych w Irlandii. Po uzyskaniu tytu-